

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17Csp/48/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118205718
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5118205718.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Annou Majerikovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o. so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: L. Vlniešková, nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXXX/X, W., o zaplatenie 769,88 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka a.s. sa žalobou doručenou súdu dňa 27.3.2018 domáhal súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 769,88 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 21.2.2018 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že medzi ním ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 31.7.2014 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VUB a.s., na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 0046326487. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 450,- eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 15,- eur. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 11.2.2018 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.1.2018 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady s konečným zostatkom na úhradu 769,88 eur. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom k 31.1.2018, t.j. v lehote splatnosti do 20.2.2018. žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania od 21.2.2018.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

3. Uznesením č.k. 17Csp/48/2018-35 zo dňa 12.6.2018 súd pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že do konania na miesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka a.s. Bratislava vstúpil ako žalobca Intrum Slovakia s.r.o. Bratislava.

4. Na nariadené pojednávanie sa nedostavili strany sporu, doručenie predvolania mali riadne vykázané, svoju neúčasť neospravedlnili a ani nepožiadali z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Súd preto pojednával v neprítomnosti strán sporu.

5. Súd na základe vykonaného dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v spise a to žiadosťou o aktiváciu pôžičkovej karty, výpisom z pôžičkovej karty, ako i celým spisovým materiálom, zistil nasledovný skutkový stav:

6. Žiadosťou o aktiváciu pôžičkovej karty Slovenská požičovňa zo dňa 10.7.2014 žalovaný požiadal Všeobecnú úverovú banku a.s. Bratislava o úverový rámec 1.200,- eur pri štandardnej mesačnej splátke 40,- eur, deň splatnosti 15. deň v kalendárnom mesiaci, uvedený vo výpise, pri štandardnej úrokovej sadzbe 22,80 %, RPMN 24,77 %. Podľa bodu XIII prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB , a.s. vydávanej v spolupráci s CFH uzatvorenou medzi klientom a bankou. Žiadosť bola podpísaná za VUB CFH na základe plnomocenstva dňa 31.7.2014.

7. Podľa bodu 35 obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet ak klient nerealizuje úhradu povinnej splátky, správca ho vyzve na jej vyrovnanie. V prípade, ak banka eviduje voči klientovi pohľadávku po lehote splatnosti, ktorú klient neuhradí ani v zmysle výzvy, má právo dočasne alebo natrvalo obmedziť realizáciu transakcií držiteľa karty na všetkých kartových účtoch vedených na meno klienta. Ak klient napriek výzve nezaplatil povinnú splátku v stanovenej lehote, banka má právo využiť jeden alebo viac z nasledovných prostriedkov/vyhlásiť dlžný zostatok za okamžite splatný, b/ domáhať sa vrátenia a ukončiť platnosť karty, c/ uspokojiť svoju pohľadávku z poskytnutého zabezpečenia, d/ vymáhať pohľadávku súdnou cestou, e/ banka má právo vymáhať od klienta všetky náklady spojené s uplatnením a vymáhaním pohľadávky, f/ postúpiť pohľadávku tretej osobe.

8. Z výpisu z pôžičkovej karty Slovenská požičovňa za obdobie od 9.8.2014 do 31.1.2018 súd zistil, že úverový rámec bol 450,- eur, konečný stav k 31.1.2018 -769,88 eur. Z prehľadu zrealizovaných transakcií vyplýva, že debetné transakcie predstavovali spolu -1.053,38 eur a kreditné transakcie 283,50 eur.

9. Listom zo dňa 26.4.2018 Všeobecná úverová banka a.s. Bratislava oznámila žalovanému, že k 23.4.2018 postúpila svoju pohľadávku zo zmluvy č. 46326487 uzavretej 9.8.2014 vo výške 798,50 eur spolu so všetkými úrokmi a ostatným príslušenstvom a zabezpečením zriadeným vo vzťahu k pohľadávke na žalobcu.

10.. Podľa § 1, ods. 2, vety prvej zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

15. Podľa ods. 2 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez

súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že medzi Všeobecnou úverovou bankou a.s. Bratislava a žalovaným vznikol záväzkový vzťah na základe zmluvy o úvere, obsahom ktorého bol záväzok Slovenskej sporiteľne a.s. poskytnúť žalovanému úver do výšky úverového rámca a záväzok žalovaného tento vrátiť v splátkach a zaplatiť úroky a dohodnuté poplatky. Súd uvedený záväzkový vzťah posúdil ako zmluvu o úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, ktorý je zároveň spotrebiteľským úverom v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Ďalej zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko veriteľ pri jej uzatváraní konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a teda mal postavenie dodávateľa a žalovaný v rámci svojej podnikateľskej činnosti pri uzatváraní zmluvy nekonal, teda mal postavenie spotrebiteľa..

18. Žalobca v konaní uplatňoval pohľadávku s príslušenstvom, ktorú mal nadobudnúť ako postupník postúpením pohľadávky zmluvou o postúpení od Všeobecnej úverovej banky, a.s.

19. V súvislosti s postúpením predmetnej pohľadávky súd skúmal aj oprávnenie banky postúpiť pohľadávku za podmienok podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Aj napriek tomu, že dotknuté ustanovenie § 92 ods. 8 je systematicky zaradené v 14. časti zákona č. 483/2001 Z. z. upravujúcej ochranu klientov a bankové tajomstvo, nie je možné vykladať ho zužujúco len v rovine povinnosti banky chrániť bankové tajomstvo bez dopadu porušenia povinností banky na jej právne úkony vo vzťahu k iným osobám vstupujúcim s bankou do súkromno-právnych vzťahov. Ak by súd takýto výklad pripustil, poprel by najúčinnější nástroj pôsobiaci voči banke, aby bolo zamedzené postupovanie „neukončených“ („živých“) úverov jej klientov bez ich súhlasu a vedomia na iné subjekty, čím by nepochybne nemohol byť naplnený účel dotknutého ust. § 92 ods. 8, a to je ochrana klienta banky a bankového tajomstva. Výkladu súdu nasvedčuje aj dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne ust. § 92 ods. 7), ktorá doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“. Z ustanovenia § 92 ods. 8 tak možno vyvodiť, že banka je oprávnená (môže) postúpiť inému subjektu bez súhlasu klienta iba tú pohľadávku (resp. jej časť), ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu, a to iba za podmienky, že klient (dlžník) je napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením tejto časti svojho peňažného záväzku voči banke.

20. Medzi účastníkmi predmetnej úverovej zmluvy bola v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka dojednaná možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky a to v citovanom ustanovení bodu 35 obchodných podmienok. Žalobca však ani netvrdil, ani nepreukázal, že by jeho právny predchodca takýto postup pred postúpením pohľadávky uplatnil. Skutočnosť, že právny predchodca vo výpise z pôžičkovej karty uviedol deň splatnosti 20.2.2018 nie je možné vykladať tak, že ako veriteľ uplatnil postup podľa bodu 35 obchodných podmienok. K postúpeniu pohľadávky na žalobcu došlo ku dňu 23.4.2018. Je teda nepochybné, že neboli naplnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. pre vznik oprávnenia Všeobecnej úverovej banky a.s. postúpiť žalovanú pohľadávku na žalobcu bez súhlasu žalovaného z dôvodu, že písomne nevyzval žalovaného na zaplatenie neskôr postúpenej pohľadávky a že žalovaný nebol nepretržite v omeškaní so splnením svojho záväzku dlhšie ako 90 dní. Aj keby žalobca odvodzoval plynutie nepretržitého omeškania od splatnosti jednotlivých splátok, nebola splnená druhá podmienka pre platné postúpenie pohľadávky a to písomná výzva žalovanému. Súd preto posúdil zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 23.4.2018 v časti postúpenia žalovanej pohľadávky s príslušenstvom, ako absolútne neplatný právny úkon urobený v rozpore so zákonom podľa § 39 OZ. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd totiž prihliada bez toho, aby to strana sporu namietala, teda z úradnej povinnosti (ex officio). Na základe neplatného právneho úkonu žalobca nemohol nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od žalovaného ako dlžníka uspokojenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom.

21. S poukazom na uvedené dôvody súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že je nositeľom ním v tomto konaní uplatneného práva voči žalovanému a teda nie je aktívne vecne legitimovaný. Preto jeho žalobu zamietol.

22. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v konaní plný úspech, preto má nárok na náhradu trov konania. Nakoľko však súd nezistil, že by žalovanému v súvislosti s týmto konaním nejaké trovy vznikli, ich náhradu mu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).